رابطهٔ میان سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان با میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان لیگ‌های برتر والیبال ایران

عباس نظریان مادوانی[1]*، مریم مختاری دینانی**

* استادیار دانشگاه شهید رجایی

** استادیار دانشگاه الزهرا

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۶/۱۰ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۱۰/۱۴

چکیده

هدف تحقیق حا ضر برر سی ارتباط میان سبک‌های ت صمیم‌گیری مربیان با میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان لیگ‌های برتر والیبال ایران است. این پژوهش کاربردی و از نوع همبستگی است و جامعه آماری آن به صورت تمام‌شمار و با نمونهٔ آماری شـــامل ۲۴۰ نفر از بازیکنان زن و مرد (۱۰۰ نفر زن و ۱۴۰ نفر مرد) و ۴۰ مربی و ســـرمربی از تیم‌های مردان و زنان شرکت‌کننده در لیگ برتر والیبال ایران در سال ۹۲-۱۳۹۱ انجام شد. ابزار مورد استفاده در پژوهش حاضر شامل پرسشنامهٔ سبک تصمیم‌گیری اسکات و بروس (۱۹۹۵) و پرسشنامهٔ تحلیل‌رفتگی ورزشکاران رادک و اسمیت (۲۰۰۱) بود که پایایی ابزارها با اســـتفاده از ضـــریب آلفای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت. برای تحلیل داده‌ها از ضـــریب همبستگی، رگرسیون گام‌به‌گام و آزمون t دو گروه مستقل استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که میان سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان (عقلانی، شهودی، آنی، اجتنابی و وابستگی) و تحلیل‌رفتگی ورز شکاران (فر سودگی عاطفی، کاهش عملکرد و بی‌علاقگی) ارتباط معنی‌داری وجود دارد ($P<0/05$). همچنین، ســـبک‌های تصـــمیم‌گیری عقلانی، وابســـتگی، آنی و اجتنابی مربیان در مجموع ۴۰ درصد از تغییرات تحلیل‌رفتگی بازیکنان والیبال را تبیین می‌کند.

واژه‌های کلیدی: تحلیل‌رفتگی، ورزشکار، والیبال، سبک تصمیم‌گیری

1. **abbasnazarian@gmail.com**

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

مقدمه

موضوع تحلیل‌رفتگی[1] در کار، یا کارسوختگی، اخیراً مطرح و به سرعت با استقبال و علاقه دانش‌پژوهان مواجه شده است. تحلیل‌رفتگی را می‌توان حالت تحلیل و تهی‌شدگی قوای فیزیکی، عاطفی و دماغی که وجه مشخصه آن، نقصان و فروکشی قوای فیزیکی، ضعف مزمن، تحلیل بنیه، احساس تنهایی و نومیدی، دریافت و برداشت‌های منفی درباره خویشتن، بیهوده‌انگاری و مهمل‌پنداری امور، نگرش منفی نسبت به کار و فعالیت، زندگی و اطرافیان دانست. منظور از تحلیل‌رفتگی، بیماری یا فرسودگی عاطفی، بی‌هویتی و کاهش عملکرد شخصی است که در بین افرادی که با مردم با ظرفیت‌های گوناگون کار می‌کنند، رخ می‌دهد (۱). به اعتقاد اسمیت (۱۹۸۶) تحلیل‌رفتگی شامل کناره‌جویی فیزیکی، روان شناختی، عاطفی و هیجانی از فعالیت‌هایی است که فرد قبلاً از آنان لذت می‌برده است (۲).

اگرچه مطالعه تحلیل‌رفتگی در حوزه مشاغل خدمات انسانی وجود داشته، اما مطالعهٔ آن در سایر حوزه‌ها نیز قابل کاربرد است؛ زیرا بسیاری از مشاغل که به‌عنوان حرفه‌های خدماتی درنظر گرفته نمی‌شوند؛ ممکن است باعث تحلیل‌رفتگی شوند (۳). ورزش نیز به عنوان یکی از حرفه‌های خدماتی دارای محیط و جوی متغیر، پرنو سان و با علاقه‌مندان بی شمار از اقشار مختلف است که منابع انسانی آن به‌ویژه مربیان و ورز شکاران می‌توانند دچار تحلیل‌رفتگی شوند. از این‌رو، در یک دهه اخیر و به‌واسطه حضور مستمر مربیان و ورز شکاران والیبالیست کشور در سطوح تراز اول بین‌المللی از جمله بازی‌های آسیایی، جهانی و لیگ جهانی، موضوع تحلیل‌رفتگی آنها باعث نگرانی دست‌اندرکاران و مربیان ورزشی شده است. بنابراین، هر چند عمر تحلیل‌رفتگی به کم‌تر از دو دهه پیش برمی‌گردد، اما این مفهوم به تازگی در حوزهٔ ورزش نیز مورد استفاده و ارزیابی قرار گرفته است (۴).

کاکس (۲۰۰۶) تحلیل‌رفتگی در ورزش را به‌عنوان یک سندرم بیان می‌کند که شامل فرسودگی فیزیکی و هیجانی است. به اعتقاد وی تحلیل‌رفتگی شامل کاهش در پیشرفت ورز شی می‌باشد (۵). فندر (۱۹۸۹) تعریف تحلیل‌رفتگی شغلی و تفاوت‌های میان ورزش و سازمان‌ها را مورد بررسی قرار داد و تعریف اصلاح‌شده‌ای از تحلیل‌رفتگی که مختص شرایط ورزشی است ارائه نمود. او تحلیل‌رفتگی را «واکنشی در تبادل فشارهای روحی رقابت ورز شی که می‌تواند با احساس خستگی عاطفی، برخورد سرد و عاری از عاطفه ورزشکاران و عملکرد ورزشی کاهش‌یافته همراه باشد، تعریف کرد» (۶).

در زمینه ورزش حرفه‌ای تلاش برای تعالی و پیشرفت همواره در حال افزایش است، این حالت افزایشی ممکن است در ایجاد تحلیل‌رفتگی نقش داشته باشد؛ به‌ویژه زمانی که ورزشکاران احساس می‌کنند عملکرد آنان با استاندارد فاصله قابل‌توجهی دارد. در صورت تداوم، این احساس باعث می‌شود که فرد از تمایل شدید پیشرفت و موفقیت به الگوی انزوا، انفعال فیزیکی، شناختی و هیجانی نزدیک شود که همان تحلیل‌رفتگی است. ورزشکاران به دلیل انتظارات بیش از حد جامعه از آنها، بیشتر اوقات در شرایطی قرار می‌گیرند که ناچارند تمام تلاش خود را به‌کار گیرند. این توقعات زیاد، بیشتر اوقات ورزشکاران را تحت فشار قرار می‌دهند و باعث واکنش‌هایی مانند ترس از شکست، اضطراب و نگرانی، تنش، فشار، افسردگی و تحلیل‌رفتگی می‌کنند (۷). در این زمینه لانی و همکاران (۲۰۰۲) وی معتقدند تحلیل‌رفتگی دارای تأثیرات قابل‌توجهی از نظر کناره‌گیری فیزیکی فیزیولوژیکی و هیجانی از ورزش به دلیل استرس مزمن است. به اعتقاد آنها شناسایی آنچه بازیکنان در مورد تحلیل‌رفتگی درک می‌کنند و تعریف دقیق آن بسیار مهم است (۸).

کاربرد مفهوم تحلیل‌رفتگی در حوزه‌های مختلف ورزشی کاملاً مشهود است. در سال-های اخیر هم‌زمان با توسعه ورزش به بالاترین سطح حرفه‌ای، تعاریف متعدد و مطالعات بسیاری در رابطه با تحلیل‌رفتگی بازیکنان در سطح دنیا انجام شده است. اسمیت و رادک (۲۰۰۱) معتقدند ورزشکاران ورزش‌های رقابتی و نیز ورزشکاران انفرادی مانند تنیس، اسکیت و ژیمناستیک تحلیل‌رفتگی بیشتری را تجربه خواهند کرد. آنها حتی ورزشکاران بدنسازی و پرورش‌اندام را نیز در معرض تحلیل‌رفتگی می‌داند. به‌علاوه، این دو محقق مدلی جهت اندازه‌گیری تحلیل‌رفتگی پیشنهاد دادند که در مطالعات بسیاری از این مدل استفاده شده است. این مدل، تحلیل‌رفتگی را از سه بعد فرسودگی عاطفی/ جسمانی[2]، کاهش پیشرفت[3] و تنزل (کاهش ارزش) در عملکرد ورزشی[4] مورد اندازه‌گیری قرار می‌دهد. فرسودگی عاطفی/ جسمانی به احساساتی نظیر خستگی بدنی و ذهنی هنگام اجرای ورزشی و تمرینات

1. Burnout
2. Emotional/Physical Exhaustion
3. Reduced Sense of Accomplishment
4. Sport Devaluation

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

و احساس بی‌ارزشی به احساساتی نظیر بی‌اهمیت‌شدن مشارکت ورزشی، عبث بودن آن و اهمیت یافتن فعالیت‌های دیگر در مقایسه با ورزش اشاره دارد (بی‌علاقگی). احساس کاهش پیشرفت با احساساتی نظیر درجازدن، مؤثر نبودن و دست‌نیافتن به اجرای ورزشی دلخواه همراه است (۹).

از سوی دیگر، شغل مربی‌گری به‌عنوان یکی از مشکل‌ترین مشاغل دنیا نیاز به مهارت و دانش فوق‌العاده جهت پرورش ورزشکاران ماهر دارد. نتیجه کار مربیان زیر نگاه دقیق و موشکافانه تماشاگران، بازیکنان، مدیران ورزشی، خبرنگاران و منتقدان جامعه قرار دارد و نقش ارزنده و پراهمیت مربی در ایجاد و یا پیش‌گیری از عوارض مخرب روانی غیرقابل انکار است. مربیان محور و رکن اصلی تیم‌های ورزشی هستند و در بین سه عامل ورزشکار، مربی و تماشاگر، مربی سازمان‌دهنده قوی و زیربنای هر پیشرفت ورزشی یا تیمی است. از این‌رو، مربی‌گری اثربخش و کارآمد دربرگیرندهٔ نقش‌ها و سبک‌های گوناگون است (۱۰). نقش مربی به‌عنوان رهبر و هماهنگ‌کنندهٔ تیم‌های ورزشی زمانی بارزتر خواهد بود که بتواند در رهبری و هدایت تیم‌های ورزشی به خوبی عمل کند و تصمیم‌گیری مناسبی داشته باشد. تصمیم‌گیری یکی از محوری‌ترین فرآیندها در سازمان محسوب شده و به‌عنوان وظیفه اصلی مدیران در تمام سطوح مطرح می‌باشد. به نحوی که برخی صاحب‌نظران معتقدند «تمام مدیریت، تصمیم‌گیری است» (۱۱). در همین راستا، یکی از جنبه‌ها و ابعاد مربی‌گری در تیم و یکی از تصمیمات مهم، انتخاب شیوه و سبک مربی‌گری یا همان سبک تصمیم‌گیری در مربی‌گری و هدایت ورزشکاران یک تیم است. اینکه یک مربی چگونه تصمیم بگیرد، کدام مهارت‌ها و استراتژی‌ها را آموزش دهد، چگونه سازماندهی لازم برای تمرین و مسابقه را به انجام برساند، از چه روش‌هایی برای ایجاد نظم و انضباط گروهی و تیمی استفاده نماید، و از همه مهم‌تر، در تصمیم‌گیری‌ها چه نقشی را برای ورزشکاران قائل است، بسیار تعیین‌کننده می‌باشد.

به اعتقاد پیتر (۲۰۰۴) سبک تصمیم‌گیری افراد بیان‌گر الگوی عادتی است که آنها در هنگام تصمیم‌گیری مورد استفاده قرار می‌دهند. به عبارت دیگر، سبک تصمیم‌گیری هر فرد رویکرد شخصیتی او در درک و واکنش به وظیفه تصمیم‌گیری خود است. مطالعهٔ فرآیند تصمیم‌گیری بحث تازه‌ای نیست. طی سال‌های اخیر تحقیقات متعددی در رشته‌ها و حوزه‌های مختلف پیرامون تصمیم‌گیری انجام شده که در نتیجهٔ آن طبقه‌بندی‌های متعددی در رابطه با سبک‌ها و مدل‌های تصمیم‌گیری توسط صاحب‌نظران ارائه شده است (۱۲). هر کدام از این مدل‌ها با توجه به اینکه کدام دسته عوامل فردی، سازمانی و محیطی را بر نحوهٔ واکنش و رفتار افراد در هنگام مواجهه با شرایط تصمیم‌گیری دخیل می‌دانند، با یکدیگر متفاوتند (۱۳). اسکات و بروس (۱۹۹۵) در مطالعات خود پیرامون سبک‌های تصمیم‌گیری افراد و عوامل مؤثر بر آن، بر ویژگی‌های درونی و تفاوت‌های فردی افراد توجه نموده و بر این اساس پنج سبک تصمیم‌گیری را ارائه داده‌اند. این پنج سبک عبارت‌اند از: سبک تصمیم‌گیری عقلایی، شهودی، وابستگی، آنی و اجتنابی (۱۴،۱۵). در این راستا، مطالعات بسیار انجام شده حاکی از ارتباط معنی‌دار میان رفتارهای مربی با تحلیل‌رفتگی ورزشکاران است (۱۶،۱۷،۱۸). در این مطالعات، رفتارهای مربیان شامل نوع بازخورد، حمایت اجتماعی، مقدار و نوع آموزش و تمرین بوده است (۴). همچنین، پرایس و ویس (۲۰۰۰) با بررسی گزارش ورزشکاران دریافتند که آنها تعاملات خود با مربیان را به‌عنوان یک منبع بسیار مهم برای احساس تحلیل‌رفتگی ذکر کرده‌اند. این تعاملات بین ورزشکاران و مربیان و تحلیل‌رفتگی آنان ممکن است به‌طور مطلوب با توجه به رفتارهای مربی‌گری و در حوزه تحقیقات سبک تصمیم‌گیری مربیان قابل‌توجیه باشند. نتایج تحقیق این دو محقق نشان داد که صلاحیت و لذت ادراک شده کم‌تر و اضطراب و تحلیل‌رفتگی بیش‌تر، مرتبط با سبک‌های تصمیم‌گیری مربیانی بود که آموزش، حمایت و بازخورد مثبت کم‌تری برای ورزشکاران فراهم می‌ساختند. همچنین، استفاده بیشتر از سبک دموکراتیک و استفاده کم‌تر از سبک استبدادی با نتایج روان‌شناختی مثبت‌تر ورزشکاران مرتبط بوده است (۱۹). نتایج تحقیق ایندرجیت، صوفیان و یوسف (۲۰۰۹) نیز حاکی از آن بود که سبک رهبری و تصمیم‌گیری مربیان پیش‌بین قوی برای تحلیل‌رفتگی بازیکنان است (۲۰). یافته‌های صباغیان‌راد و قلعه‌نوعی (۲۰۱۳) نیز نشان داد که بین رهبری اتوکراتیک و تحلیل‌رفتگی در میان مربیان رابطهٔ معنی‌داری وجود ندارد. ضمناً میان سبک رهبری مربیان و تحلیل‌رفتگی بازیکنان ارتباط وجود دارد. تحلیل‌رفتگی بازیکنان رابطهٔ منفی با آموزش و تمرین و بازخورد مثبت؛ و رابطهٔ مثبتی با رفتار اتوکراتیک دارد (۲۱). نتایج تحقیق التهینه (۲۰۰۳) نیز نقش بالای رفتارهای مربیان بر رضایت‌مندی ورزشکاران را مورد تأیید قرار داد (۲۲). همچنین، بیچ (۲۰۱۲) در تحقیق خود دریافت افرادی که دارای نمرهٔ بالایی در افسردگی بودند، در تصمیم‌گیری دارای اضطراب

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

فراوان بوده و در به تعویق انداختن تصمیم خود علاقه‌مند بودند. این افراد کم‌تر از استراتژی‌های تصمیم‌گیری بهره می‌برند و در تصمیم‌گیری‌های خود وابسته به کمک دیگران هستند (۲۳). ووس و کرامر (۲۰۱۰) به این نتیجه رسیدند که افراد دارای پیشینه ورزشی، توانایی بالاتری در سرعت پردازش و مهارت طبقه‌بندی الگوهای مختلف در جریان تصمیم‌گیری بودند (۲۴).

هادی‌زاده‌مقدم (۱۳۸۷) در تحقیقی با استفاده از مدل اسکات و بروس نشان داد بین سبک‌های تصمیم‌گیری عقلایی و شهودی رابطه معنی‌دار منفی، بین سبک تصمیم‌گیری آنی و شهودی و سبک عقلانی و اجتنابی رابطه معنی‌دار مثبت، و میان سبک تصمیم‌گیری اجتنابی و هر یک از سبک‌های تصمیم‌گیری وابستگی و آنی رابطه معنادار منفی وجود دارد. به‌علاوه، بین سطح تحصیلات و سابقه خدمت با نوع سبک تصمیم‌گیری رابطه معنی‌داری یافت نشد (۲۵).

در ایران نیز در حوزه ورزش علیرغم انجام مطالعات مختلف مرتبط با تحلیل‌رفتگی، تحلیل‌رفتگی ورزشکاران حرفه‌ای والیبال کشور کم‌تر مورد بررسی قرار گرفته است. به‌عنوان نمونه، یافته‌های نوذری و بوستانی (۱۳۹۳) نشان داد سبک‌های تصمیم‌گیری عقلایی، اجتنابی، وابستگی و آنی ۶۱ درصد از تغییرات تحلیل‌رفتگی بازیکنان بسکتبال را تبیین می‌کند و اثر مستقیم بر تحلیل‌رفتگی بازیکنان دارد و بین سبک تصمیم‌گیری مربیان و رضایت‌مندی بازیکنان بسکتبال رابطه معنی‌دار وجود دارد (۲۶). یافته‌های حیدری (۱۳۹۲) نیز نشان داد که سبک تصمیم‌گیری عقلایی و شهودی موجب کارآیی مربیگری بالاتری نسبت به سبک‌های تصمیم‌گیری آنی، اجتنابی و وابستگی می‌گردد (۲۷).

گستردگی و اهمیت پدیده ورزش و تربیت‌بدنی و دیدگاه‌های مدیریتی در آن و جایگاه هدایت مربیان نسبت به ورزشکاران و شرایط شغلی مربیان تیم‌های ورزشی و تأثیراتی که مربیان بر ورزشکاران دارند، ضرورت توجه بیشتر به این مهم را معطوف کرده است. بنابراین با توجه به ارتباط سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان در پیشرفت یا عدم‌پیشرفت ورزشکاران و نتایجی که ممکن است از هر کدام از سبک‌های تصمیم‌گیری توسط مربیان حاصل شود؛ بررسی رابطه سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان با تحلیل‌رفتگی ورزشکاران از ضرورت‌های پژوهشی می‌باشد. نگاهی کلی به پژوهش‌های انجام شده در زمینه تحلیل‌رفتگی نیز نشان می‌دهد نفوذ مربیان در زندگی ورزشکاران نیاز به بررسی نوع تصمیمات مربیان دارد که ممکن است باعث تحلیل‌رفتگی ورزشکاران شود. در واقع، علی‌رغم رشد ادبیات تحلیل‌رفتگی در ورزشکاران و مربیان، در خصوص سبک تصمیم‌گیری مربیان و اثر آن بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران پژوهش اندکی در ورزش کشور انجام شده و ممکن است سوالات بدون جوابی را در ذهن ایجاد نماید که نیازمند بررسی جامع‌تر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران باشد. در واقع، هر چند آگاهی از سبک تصمیم‌گیری مربیان و رابطه‌ای که با تحلیل‌رفتگی ورزشکاران دارد، می‌تواند به تصمیم‌گیری مناسب‌تر نسبت به برنامه‌ریزی تیم‌های ورزشی والیبال منجر شود؛ اما غالب مطالعات در حوزه تحلیل‌رفتگی، مربوط به ورزشکاران و نقش دوجانبه مربی- ورزشکار در سطح مدارس و دانشکده‌ها بوده و کم‌تر در سطح تیم‌های حرفه‌ای انجام شده است. تحقیقات نشان داده است که ورزشکاران و مربیان حرفه‌ای از جمله آنهایی که در سطح اول رشته والیبال شاغل هستند، اکثر اوقات در شرایطی قرار دارند که باید تمامی تلاش خود را به کار ببندند، چون انتظارات زیادی از آنها می‌رود. این توقعات آنها را تحت فشار قرار داده و باعث واکنش‌هایی چون ترس از شکست، اضطراب و نگرانی شده و به تدریج فرسودگی شغلی را به دنبال خواهد داشت. بنابراین، از آنجا که رابطهٔ میان ورزشکار و مربی در ورزش گروهی والیبال اجتناب‌ناپذیر است و رفتارهای مربی، تأثیرات خود را بر واکنش‌های بعدی و کیفیت‌بخشی عملکرد و موفقیت ورزشکار در مسابقات خواهد گذاشت، ارتباط میان سبک تصمیم‌گیری مربیان والیبال و رابطهٔ آن با تحلیل‌رفتگی ورزشکاران می‌تواند قابل بحث باشد. با نگاهی به مطالعات انجام شده این سؤال مطرح می‌شود که آیا رابطه‌ای میان سبک تصمیم‌گیری مربیان والیبال با تحلیل‌رفتگی بازیکنان آنها وجود دارد؟ آیا سبک تصمیم‌گیری مربیان والیبال توان پیش‌بینی تحلیل‌رفتگی بازیکنان آنها را دارد؟ و کدام یک از ابعاد سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان والیبال قادر به پیش‌بینی تحلیل‌رفتگی بازیکنان این رشته ورزشی خواهد بود؟ بنابراین، هدف کلی این پژوهش، تعیین ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان لیگ‌های برتر والیبال ایران با میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان آنها است.

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق: این پژوهش از نظر هدف از نوع کاربردی و از نظر روش در دسته تحقیقات همبستگی قرار می‌گیرد که به صورت میدانی اجرا شد.

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی ورزشکاران تیم‌های والیبال مردان و زنان ایران بوده است که در مسابقات لیگ برتر سال ۹۲-۱۳۹۱ شرکت داشتند که شامل ۲۴۰ نفر ورزشکار (۱۴۰ نفر مرد و ۱۰۰ نفر زن) بود. معیارهای مدنظر در انتخاب جامعه آماری شامل حداقل ۶ ماه همکاری با تیم، برخورداری از سلامت جسمی (عدم مصدومیت بیشتر از دو ماه از زمان اجرای تحقیق)، عدم جابه‌جایی مربی (عدم اخراج یا تغییر مربی در کمتر از ۶ ماه قبل از اجرای تحقیق) بود. جهت انتخاب نمونه، به علت حجم کم جامعه آماری، تعداد افراد نمونه با جامعه آماری یکسان درنظر گرفته شد. بدین منظور بعد از اینکه معیارهای شمول در جامعه آماری مورد بررسی قرار گرفت، تعداد افراد نمونه به ۲۴۶ نفر تقلیل یافت. از این تعداد ۲۴۰ نفر شامل ۱۰۰ نفر زن و ۱۴۰ نفر مرد برای پژوهش نهایی انتخاب شدند.

در این تحقیق برای سنجش ادراک سبک تصمیم‌گیری مربیان از پرسشنامهٔ خودایفای اسکات و بروس (۱۹۹۵) که به همین منظور تهیه شده است، استفاده گردید. این پرسشنامه شامل ۲۵ سؤال در طیف پنج‌گزینه‌ای لیکرت (از یک به‌عنوان کم‌ترین میزان توافق تا ۵ به‌عنوان بیش‌ترین میزان توافق) است که به ارزیابی سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان در قالب پنج سبک عقلانی، شهودی، آنی، اجتنابی و وابستگی می‌پردازد. بالاترین نمره نشان‌دهندهٔ سبک غالب (اولیه) هر شخص است و نمرهٔ دوم سبک پشتیبان وی را نشان می‌دهد (۲۸). چنانچه شخص در دو یا چند سبک نمرهٔ یکسان کسب نماید سبک وی مختلط می‌باشد (۲۹).

همچنین، جهت سنجش تحلیل‌رفتگی ورزشکاران از پرسشنامهٔ تحلیل‌رفتگی رادک و اسمیت (۲۰۰۱) (ABQ)[1] استفاده شد. این پرسشنامه یک پرسشنامهٔ چندبعدی است که دارای ۱۵ سؤال می‌باشد که سه خرده‌مقیاس در تحلیل‌رفتگی ورزشکاران را اندازه‌گیری می‌نماید که عبارتند از: فرسودگی عاطفی/ جسمانی، کاهش حس عملکرد و بی‌علاقگی. در این پرسشنامه، سؤلات ۱ تا ۵ مربوط به خرده‌مقیاس کاهش حس عملکرد، سؤالات ۶ تا ۱۰ مربوط به خرده‌مقیاس بی‌علاقگی و سؤالات ۱۱ تا ۱۵ مربوط به خرده‌مقیاس فرسودگی عاطفی هستند که بر اساس مقیاس پنج‌گزینه‌ای لیکرت از دامنه ۱ (تقریبا هیچ‌گاه) تا ۵ (تقریبا همیشه) درجه‌بندی شده است.

روایی صوری و محتوایی پرسشنامه تحلیل‌رفتگی توسط رادک و اسمیت بررسی و مورد تأیید قرار گرفته است و به ترتیب برای خرده‌مقیاس‌های فرسودگی عاطفی/ جسمانی، کاهش حس عملکرد و بی‌علاقگی ضرایب همسانی دورنی ۰/۸۹ و ۰/۸۵ و ۰/۹۰ بدست آمد. ضرایب پایائی نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۲ و ۰/۸۶ و ۰/۹۲ محاسبه گردیده است. در عین حال، در این پژوهش نیز روایی و پایایی پرسشنامه‌های تحقیق توسط محققان مورد بررسی قرار گرفت؛ بدین نحو که از ۱۲ نفر از اساتید و متخصصان تربیت‌بدنی خواسته شد تا این پرسشنامه‌ها را از نظر واژگانی و محتوایی مورد بررسی قرار دهند. پس از تعیین روایی صوری و محتوایی پرسشنامه‌ها، محققان به تعیین پایایی ابزار فوق پرداختند. برای این منظور، پرسشنامه مذکور روی ۳۲ نفر از بازیکنان شرکت‌کننده در لیگ برتر والیبال ایران اجرا شد، که در این مورد نیز ضرایب همبستگی نشان داد که تمامی گویه‌ها با کل پرسشنامه همبستگی مثبت دارند؛ به طوری‌که در مورد هر دو پرسشنامه ادراک سبک تصمیم‌گیری و تحلیل‌رفتگی، ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۹۰ به‌دست‌آمد که در حد قابل‌قبولی است.

روش‌های آماری: داده‌های حاصله با استفاده از شیوه‌های آمار توصیفی و آمار استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در بخش آمار توصیفی از میانگین و انحراف‌معیار، و در بخش آمار استنباطی از آزمون کلوموگروف-اسمیرنف جهت تعیین نرمال بودن داده‌ها و نیز روش‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون، رگرسیون چندگانه به روش گام‌به‌گام، آزمون t مستقل و تک‌نمونه‌ای با کمک نرم‌افزار اس‌پی‌اس‌اس نسخه ۲۲ استفاده شد.

1. Athlete Burnout Questionaire

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

یافته‌های تحقیق

بر اساس یافته‌های به‌دست آمده، از ۲۴۰ والیبالیست شرکت‌کننده در این پژوهش ۵۸ درصد مرد و ۴۱ درصد را زنان تشکیل می‌دادند. از این بین، ۷۳ درصد دارای مدارک تحصیلی زیرلیسانس و ۲۷ درصد دارای مدرک تحصیلی لیسانس و بالاتر بودند. به‌علاوه، از ۴۰ مربی زن و مرد شرکت‌کننده در این پژوهش، ۷۳ درصد دارای مدارک تحصیلی لیسانس و ۲۷ درصد دارای مدرک تحصیلی بالاتر از لیسانس بودند. همچنین، بر اساس نتایج آزمون کلوموگروف- اسمیرنف، چون سطح معناداری متغیرهای تحقیق بزرگ‌تر از مقدار خطا بود، توزیع متغیرهای تحقیق نرمال درنظر گرفته شد.

به منظور بررسی وضعیت ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان از آزمون میانگین یک جامعه (t تک‌نمونه‌ای) استفاده شد.

جدول شماره ۱. نتایج آزمون میانگین یک جامعه آماری سبک تصمیم‌گیری مربیان

متغیر	میانگین	انحراف معیار	آماره t	سطح معنی‌داری	وضعیت متغیر
عقلایی	۳/۹۳	۰/۵۱	۱۲/۲۷	۰/۰۰۰	متوسط
شهودی	۳/۳۵	۰/۵۲	۱۱/۳۸	۰/۰۰۰	متوسط
آنی	۳/۳۰	۰/۵۹	۹/۵۲	۰/۰۱	متوسط
اجتنابی	۳/۵۵	۰/۴۸	۱۰/۶۹	۰/۰۰۰	متوسط
وابستگی	۳/۳۱	۰/۵۱	۱۰/۲۷	۰/۰۰۰	متوسط
ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری	۳/۷۸	۰/۴۶	۱۹/۵۵	۰/۰۰۰	متوسط

با توجه به نتایج به‌دست‌آمده در جدول شماره ۱، چون سطح معنی‌داری آزمون از مقدار خطا کم‌تر است؛ لذا سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان با توجه به میانگین جامعه، بالاتر از متوسط قرار دارد، اما مطلوب نیست؛ ولی با توجه به اینکه هر دو حد بالا و پایین مثبت است چنان احساس می‌شود که به سمت مناسب در حرکت و پیشرفت می‌باشد. با توجه به میانگین‌های ابعاد ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مشخص می شود که بازیکنان بیشتر متمایل به ادراک سبک تصمیم‌گیری اجتنابی و بعد از آن سبک تصمیم‌گیری عقلایی هستند. همچنین، به منظور بررسی وضعیت تحلیل‌رفتگی ورزشکاران از آزمون میانگین یک جامعه (t تک‌نمونه‌ای) استفاده شد.

جدول شماره ۲. نتایج آزمون میانگین یک جامعه آماری سطح تحلیل‌رفتگی ورزشکاران

متغیر	میانگین	انحراف معیار	آماره t	سطح معنی‌داری	وضعیت متغیر
کاهش احساس عملکرد	۲/۳۵	۰/۴۲	-۱۷/۲۹	۰/۰۰۰	نامناسب
بی‌علاقگی	۲/۶۸	۰/۴۹	-۱۴/۱۴	۰/۰۰۰	نامناسب
فرسودگی جسمانی- عاطفی	۲/۲۸	۰/۶۱	-۱۶/۰۳	۰/۰۰۰	نامناسب
تحلیل‌رفتگی	۲/۴۱	۰/۵۲	-۰۲۰/۸۴	۰/۰۰۰	نامناسب

با توجه به نتایج به‌دست‌آمده در جدول شماره ۲، چون سطح معنی‌داری آزمون از مقدار خطا کم‌تر است، لذا میانگین جامعه در وضعیت نامناسبی قرار دارد و زیاد مطلوب نیست. با توجه به میانگین‌های ابعاد تحلیل‌رفتگی ورزشکاران، بازیکنان بیشتر متمایل به تحلیل‌رفتگی بعد بی‌علاقگی و بعد از آن تحلیل‌رفتگی بعد کاهش احساس عملکرد می‌باشند. از سوی دیگر، برای تعیین ارتباط بین سبک تصمیم‌گیری مربیان با تحلیل‌رفتگی بازیکنان از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد.

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

جدول شماره ۳. ارتباط میان ادراک سبک تصمیم‌گیری مربیان و تحلیل‌رفتگی بازیکنان

متغیرها / مؤلفه‌ها		ضریب همبستگی پیرسون	سطح معنی‌داری
عقلانی	تحلیل‌رفتگی	-۰/۵۳**	۰/۰۲۱
شهودی		-۰/۳۴**	۰/۰۳۸
آنی		۰/۴۶**	۰/۰۱۲
اجتنابی		۰/۳۹**	۰/۰۰۷
وابستگی		۰/۲۲**	۰/۰۱۵

با توجه به نتایج ماتریس همبستگی ارائه شده در جدول شماره ۳، در بین ابعاد سبک تصمیم‌گیری مربیان، دو سبک عقلانی و شهودی با میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان رابطهٔ منفی و معنی‌دار ($P<0/05$) و سه سبک تصمیم‌گیری آنی، اجتنابی و وابستگی با میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان والیبال، رابطهٔ مثبت و معنی‌داری داشتند ($P<0/05$). در ادامه، جهت پیش‌بینی تحلیل‌رفتگی ورزشکاران از طریق ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان، از تحلیل رگرسیون گام‌به‌گام استفاده شد. بدین منظور، زیرمقیاس‌های ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری به‌عنوان متغیر پیش‌بین و تحلیل‌رفتگی به‌عنوان متغیر وابسته (ملاک) در نظر گرفته شد.

جدول شماره ۴- پیش‌بینی تحلیل‌رفتگی ورزشکاران بر اساس ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان

مدل	متغیر	β	t	sig	R	R^2	F	sig
۱	عقلانی	-۰/۵۱	-۷/۲۵	۰/۰۰۰	-۰/۵۵	۰/۳۰	۶۷/۲۹	۰/۰۰۰
۲	عقلانی	-۰/۴۷	-۶/۹۱	۰/۰۰۰	-۰/۵۷	۰/۳۳	۴۹/۶۳	۰/۰۰۰
	شهودی	-۰/۲۷	-۵/۵۸	۰/۰۰۰				
۳	عقلانی	-۰/۴۱	-۷/۳۹	۰/۰۰۰	۰/۶۰	۰/۳۶	۳۸/۵۵	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۱۹	-۴/۲۱	۰/۰۰۰				
	شهودی	-۰/۱۸	-۴/۱۲	۰/۰۰۲				
۴	عقلانی	-۰/۳۱	-۴/۵۳	۰/۰۰۰	۰/۶۲	۰/۳۸	۳۱/۶۲	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۱۹	-۳/۷۹	۰/۰۰۰				
	شهودی	-۰/۱۸	-۲/۷۵	۰/۰۰۰				
	آنی	-۰/۱۷	-۳/۳۱	۰/۰۰۶				
۵	عقلانی	-۰/۱۹	-۲/۵۵	۰/۰۱۵	۰/۶۱	۰/۳۷	۲۲/۱۲	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۱۶	-۲/۴۱	۰/۰۲۳				
	شهودی	-۰/۰۹	-۱/۲۱	۰/۳۱۱				
	آنی	-۰/۲۱	-۲/۸۵	۰/۰۲۴				
	اجتنابی	-۰/۲۵	-۲/۵۳	۰/۰۱۲				
۶	عقلانی	-۰/۲۱	-۲/۳۲	۰/۰۲۹	۰/۶۴	۰/۴۰	۳۲/۲۵	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۱۷	-۲/۶۵	۰/۰۰۵				
	آنی	-۰/۲۲	-۳/۴۵	۰/۰۰۱				
	اجتنابی	-۰/۲۶	-۳/۵۹	۰/۰۰۰				

با توجه به نتایج ارائه‌شده در جدول شماره ۴، در گام اول سبک تصمیم‌گیری عقلانی وارد معادله شده و قادر به پیش‌بینی ۳۰درصد از تغییرات تحلیل‌رفتگی ورزشکاران بوده است. در گام دوم، با اضافه شدن سبک تصمیم‌گیری شهودی، این مقدار به ۳۳درصد افزایش یافته است. در گام‌های سوم و چهارم، با اضافه شدن سبک وابستگی این مقدار به ۳۸درصد و با اضافه شدن

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

سبک آنی این مقدار به ۴۰ در صد افزایش یافته است. در ادامه، به منظور مقایسه سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و تحلیل‌رفتگی بازیکنان بر اساس جنسیت و سطح تحصیلات، از آزمون t مستقل استفاده شد.

جدول شماره ۵. مقایسه سبک‌های تصمیم‌گیری و تحلیل‌رفتگی بازیکنان براساس جنسیت و سطح تحصیلات

متغیر		میانگین	آماره t	Sig
سبک‌های تصمیم‌گیری	مردان	۳/۷۵	۰/۲۸۳	۰/۶۹۹
	زنان	۳/۶۹		
تحلیل‌رفتگی	مردان	۲/۸۵	-۰/۲۱۲	۰/۶۹۷
	زنان	۲/۸۸		
متغیر		میانگین	آماره t	sig
سبک تصمیم‌گیری مربیان	لیسانس	۳/۷۵	-۰/۱۸۹	۰/۷۹۸
	بالاتر از لیسانس	۳/۷۹		
تحلیل‌رفتگی بازیکنان	زیرلیسانس	۲/۵۲	۰/۲۵۹	۰/۲۴۵
	لیسانس و بالاتر	۲/۴۶		

در مورد مقایسه سبک‌های تصمیم‌گیری و تحلیل‌رفتگی بازیکنان بر اساس جنسیت، با توجه به نتایج ارائه شده در جدول شماره ۵، با توجه به مقادیر t و سطح معنی‌داری که بزرگ‌تر از α=۰/۰۵ است، در هیچ یک از سبک‌های تصمیم‌گیری در بین زنان و مردان والیبالیست تفاوتی مشاهده نمی شود. به‌علاوه، در مورد تحلیل‌رفتگی بازیکنان، با توجه به مقادیر t و سطح معنی‌داری که بزرگ‌تر از α=۰/۰۵ است، در هیچ یک از سبک‌های تصمیم‌گیری در بین زنان و مردان تفاوتی مشاهده نمی شود. همچنین، در مورد مقایسه سبک‌های تصمیم‌گیری و تحلیل‌رفتگی بازیکنان بر اساس سطح تحصیلات، با توجه به نتایج ارائه شده در جدول شماره ۹، همچنین، جهت مقایسه سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و تحلیل‌رفتگی بازیکنان والیبال براساس سطح تحصیلات، از آزمون t مستقل استفاده شد. براساس نتایج ارائه شده در جدول شماره ۱۰، با توجه به مقادیر F و سطح معنی‌داری که بزرگ‌تر از α=۰/۰۵ است، در هیچ یک از سبک‌های تصمیم‌گیری براساس سطح تحصیلات تفاوتی مشاهده نمی شود. به‌علاوه، در مورد تحلیل‌رفتگی بازیکنان، با توجه به مقادیر F و سطح معنی‌داری که بزرگ‌تر از α=۰/۰۵ است، در کلیه ابعاد تحلیل‌رفتگی بر اساس سطح تحصیلات تفاوت معنی‌دار مشاهده می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این تحقیق بررسی ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان لیگ‌های برتر والیبال ایران با میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان آنها بود. نتایج این تحقیق نشان داد بین ادراک از سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان والیبال با تحلیل‌رفتگی ورزشکاران والیبالیست رابطهٔ آماری معناداری وجود دارد. درواقع، بین سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی، شهودی، آنی، اجتنابی و وابستگی مربیان با تحلیل‌رفتگی ورزشکاران ارتباط معنی‌داری وجود داشت. این یافته بیانگر این است که با افزایش استفاده از هر کدام از سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی، شهودی از طرف مربیان، میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان والیبال کاهش و با افزایش استفاده از هر کدام از سبک‌های تصمیم‌گیری وابستگی، آنی و اجتنابی میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان افزایش می‌یابد. این یافته با نتایج نوذری و بوستانی (۱۳۹۳) و پرایس و ویس (۲۰۰۰) هم‌راستا است. این پژوهشگران نیز در تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند که تحلیل‌رفتگی بیشتر، مرتبط با سبک‌های تصمیم‌گیری مربیانی بود که آموزش، حمایت و بازخورد مثبت کم‌تری برای ورزشکاران فراهم می‌ساختند.

همچنین نتایج تحلیل رگرسیون گام‌به‌گام نشان داد که در گام ۱ سبک تصمیم‌گیری عقلانی قادر به پیش‌بینی ۳۰درصد از تغییرات واریانس تحلیل‌رفتگی ورزشکاران است و با اضافه‌شدن سبک تصمیم‌گیری شهودی در گام ۲ این مقدار به ۳۳درصد افزایش یافته است. در گام سوم با اضافه شدن سبک تصمیم‌گیری وابستگی این مقدار به ۳۶در صد و در گام پنجم با اضافه شدن سبک تصمیم‌گیری آنی، این مقدار به ۳۸درصد ارتقاء یافته است ولی این امر باعث شده سبک تصمیم‌گیری شهودی معناداری خود را از دست بدهد که در گام ۶ با حذف سبک تصمیم‌گیری شهودی، ۴۰درصد، درصد تغییرات روی متغیر وابسته توسط سبک‌های

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

تصمیم‌گیری عقلانی، وابستگی، آنی و اجتنابی تبیین شده است. یعنی سبک‌های عقلانی، وابستگی، آنی و اجتنابی مربیان بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران تأثیر داشته است. در واقع، برای مشخص شدن نقش هر کدام از سبک‌های تصمیم‌گیری بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران نتایج رگرسیون گام‌به‌گام نشان داد که سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی و شهودی به شکل مستقیم و منفی و سبک‌های تصمیم‌گیری آنی، اجتنابی و وابستگی به شکل مستقیم و مثبت بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران تأثیر دارد. ضمن اینکه سبک‌های عقلانی و شهودی بیشترین نقش (۳۳ درصد) را در کاهش تحلیل‌رفتگی والیبالیست‌ها دارند. با توجه به مطالعاتی که به بررسی رفتار مربیان و نقش آن بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران پرداخته‌اند، می‌توان گفت یافته پژوهش حاضر دور از انتظار نبوده است و از این نظر با تحقیقات نوذری و بوستانی (۱۳۹۳)، حیدری (۱۳۹۲)، التهینه (۲۰۰۳)، محمدزاده (۱۳۸۹) و ایندرجیت و همکاران (۲۰۰۹) هم‌سو می‌باشد.

به‌علاوه، در مقایسه سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و تحلیل‌رفتگی بازیکنان براساس ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، نتایج نشان داد که بین زنان و مردان والیبالیست از نظر ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و سطح تحلیل‌رفتگی بازیکنان، تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. اگرچه زنان والیبالیست نسبت به مردان والیبالیست از میانگین پایین‌تری برخوردارند. این یافته پژوهش هم‌سو و مطابق با نتایج مطالعات دیگری همچون نتایج تحقیق رضازاده (۱۳۸۹) و بایکو و همکاران (۲۰۰۸) است که نشان دادند تفاوت معناداری در ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان از طرف زنان و مردان ورزشکار وجود ندارد. همچنین سطح تحصیلات ورزشکاران با ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان ارتباط دارد. از سوی دیگر، در بررسی اثر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و رابطه آنها با متغیرهای پژوهش نتایج نشان داد بین زنان و مردان والیبالیست دارای مدرک زیرلیسانس و لیسانس و بالاتر، از نظر ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و میزان تحلیل‌رفتگی بازیکنان، تفاوت معناداری وجود دارد. این یافته با نتایج یافته‌های هادیزاده‌مقدم (۱۳۸۷) ناهم‌سو است. طبق یافته‌های استوارت و اوونز (۲۰۱۱) رفتارهای مربیگری بر انگیزش و عملکرد ورزشکاران تاثیر می‌گذارد؛ به طوری‌که اگر یک مربی رفتارهایش را با آگاهی از رفتارهای ترجیحی ورزشکارانش به نمایش بگذارد، ورزشکاران تلاش بیشتری برای ارتقاء عملکرد خود می‌کنند. بنابراین، مربیان باید از نیازها و انتظارات ورزشکاران خود آگاه باشند و میان خواسته‌های خود و انتظارات ورزشکاران نزدیکی ایجاد نمایند. این شیوه منجر به پیشگیری از تحلیل‌رفتگی بازیکنان و در نتیجه تداوم زمانی بیشتر در عملکرد بهینه ورزشکاران خواهد شد. بنابراین، با توجه به اینکه اتخاذ سبک مناسب تصمیم‌گیری از طرف مربی در تنظیم برنامه‌ها و اهداف و استراتژی‌های تیم و به‌ویژه در رفتارهای تعاملی با ورزشکاران، نقش بسزایی در مشارکت فعال ورزشکاران و سطح تحلیل‌رفتگی آنها دارد.؛ از این‌رو، شناسایی بسترهای بروز تحلیل‌رفتگی، شناخت خلقیات ورزشکاران، آشنایی با رفتارهای سازمانی، توجه به سطح رقابت، سن و جنس ورزشکاران در اختیار و از همه مهم‌تر مطالعه و شرکت در دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت روان‌شناسی و جامعه‌شناسی ورزشی می‌تواند تأثیرگذاری مربیان در کاهش تحلیل‌رفتگی ورزشکاران را بهبود بخشد و موجب ارتقاء استفاده از ظرفیت‌های موجود آنان شود. با توجه به ارتباط رفتارهای رهبری مربیان با تحلیل‌رفتگی ورزشکاران به نظر می‌رسد آموزش‌های مدیریتی به مربیان می‌تواند در جهت شناسایی و کمک به ورزشکاران مؤثر باشد.

در سال‌های اخیر به‌واسطه حضور تیم ملی والیبال ایران در لیگ جهانی والیبال و همچنین مسابقات جام جهانی و توفیق این تیم، انتظارات و اشتیاق اقشار مختلف مردم جامعه نسبت به رشته والیبال و تیم ملی بیشتر از گذشته شده است. این موضوع موجب افزایش فشار و استرس بر بازیکنان و مربیان والیبال شده است. به نظر می‌رسد آموزش مدیریت استرس در بازیکنان و کادر رهبری تیم‌های ملی والیبال از پایه تا بزرگسال باید به‌عنوان یک استراتژی موفقیت مد نظر مدیران و مسئولان فدراسیون قرار گیرد. ضمناً از آنجا که بازیکنان تیم ملی محصول باشگاه‌های ورزشی والیبال کشور هستند، آماده‌سازی روانی بازیکنان شاغل در لیگ‌های مختلف والیبال از سال‌های نوجوانی باید مد نظر مسئولان باشگاه‌ها قرار گیرد. همچنین، با توجه به اینکه عوامل مختلفی می‌تواند بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران تأثیرگذار باشد، پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آینده، دیگر عوامل اثرگذار بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران از جمله عوامل محیطی، فرهنگی، سازمانی، خانوادگی و اجتماعی نیز مورد بررسی قرار گیرد.

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

سپاس‌گزاری

در پایان بر خود لازم می‌دانیم از کلیه مسئولان محترم فدرا سیون والیبال و سازمان لیگ و همچنین تمامی مربیان و ورز شکاران تیم‌های والیبال لیگ برتر ایران که در اجرای این پژوهش ما را یاری دادند، تشکر و قدردانی نماییم.

منابع

1. Maslach, C. (1986). Burnout: A multidimensional perspective. Recent developments in theory and research. Pp.: 19-32. Washington, DC: Taylor & Francis.
2. Smith, R. E. (1986). Toward a cognitive-affective model of athletic burnout. Journal of Sport Psychology, 8, 36-50.
3. Maslach, C., Jackson, S. E. (1984). Maslach Burnout Inventory Manual (2nd Ed.). Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press.
4. Harris, B.S. (2005). Coach and athlete burnout: The role of coaches' decision-making style. West Virginia University School of Physical Education.
5. Cox, R. H. (2006). Sports Psychology: Concepts and Applications. 6th Ed. New York: McGraw-Hill.
6. Fender, L. K. (1989). Athlete burnout: Potential for research and intervention strategies. The Sport Psychologist, 3, 63-71.
7. Dale, J., & Weinberg, R. (1989). The relationship between coaches' leadership style and burnout. The Sport Psychologist, 3, 1-13.
8. Lunney, K., Raedeke, T. D., & Venables, K. (2002). Understanding athlete burnout: Coach perspectives. Journal of Sport Behavior, 25, (2), 181-206.
9. Smith, A. L. & Raedeke, T. D. (2001). Development and preliminary validation of an athlete burnout measure. Journal of Sport and Exercise Psychology, 23, 281-306.

۱۰.رمضانی‌نژاد، رحیم؛ حسینی‌کشتان، میثاق؛ بنار، نوشین و محدث، فاطمه، (۱۳۸۹)، رابطه سبک‌های مربیگری با انسجام گروهی و موفقیت تیم‌های والیبال دانشجویان دانشگاههای آزاد اسلامی، مدیریت ورزشی، شماره ۶، صص ۴۶-۲۹.

۱۱.مرادی، محمدر ضا، (۱۳۸۳)، برر سی ارتباط میان سبک رهبری مربیان با ا نسجام گروهی بازیکنان در تیم‌های بسکتبال لیگ برتر با شگاه‌های کشور، پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد، دانشگاه تربیت مدرس تهران، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی.

12. Koontz, H., & Weirich, H., (1998). Management. 9th, ed, MCGraw Hill, p 135.
13. Tatum, Charles B., Eberlin, Richard, Kottraba, Crin, Bradberry, Travis. (2003). Leadership , Decision Making and Organization Justic, Journal of Management Decision , The current issue and full text of this journal is available.
14. Parker, A. M. dc Bruinc, W. B. & Fichhoff, B. (2007). Maximizrs versus Satisficers: Decision Making Stles Competence and Outcomes. Judgment and Decision Making. 2(6). 342-344.
15. Baiocco, R., L.Fiorenzo and L. Alessio., 2009: Decision Making Style among adolescents: Relationship with sensation seeking and locus of control. Journal of Adolescence, 32 (3): 963-967.
16. Udry, E., Gould, D., Bridges, D., & Tuffey, S. (1997). People helping people? Examining the social ties of athletes coping with burnout and injury stress. Journal of Sport and Exercise Psychology, 19, 368-395.

۱۷. باقری، قدرت ا... ، (۱۳۸۳)، ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیان فوتبال با میزان تعهد و تحلیل‌رفتگی بازیکنان و ارائه الگو، رساله دکتری مدیریت و برنامه‌ریزی تربیت‌بدنی، دانشگاه تربیت معلم، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی.

۱۸. محمدزاده، یونس، (۱۳۸۹)، بررسی ارتباط بین تحلیل‌رفتگی و رفتارهای رهبری در مربیان با تحلیل‌رفتگی و رضایت کاری ورزشکاران تیم‌های هندبال، بسکتبال و والیبال لیگ برتر و دسته یک، پایان‌نامه دکتری، رشته مدیریت و برنامه‌ریزی در تربیت‌بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.

19. Price, J. L., Weiss, M. R. (2000). The influence of leader behaviors, coach attributes and institutional variables on performance and satisfaction of collegiate basketball teams. Journal of Sport Psychology, 8, 332-346.
20. Inderjit Goman, S.S., Sofian Omar-Fauzee, M., Yusof, A.(2009).The Effect of School Coaches Decision –Making Style and Burnout on School Male Soccer Players, European Journal of Social Sciences,8(4), 672-683.
21. Sabbaghian Rad, Lila., Ghalenoei, Masoomeh. (2013). The relationship between leadership behavior and burnout among coaches and athletes. European Journal of Experimental Biology, 3(3):195-205.
22. Altahayneh, Ziad L. (2003). The effects of coaches behavior's and burnout on the satisfaction and burnout of athletes. Florida University. Department of sport management.
23. Beach, L. R. (2012). Narrative thinking and decision making: How the stories we tell ourselves shape our decisions, and vice versa. Online publication, www. LeeRoy Beach. com.
24. Voss, M. W., Kramer, A. F., Basak, C., Prakash, R. S., & Roberts, B. (2010). Are expert athletes 'expert' in the cognitive laboratory? A meta-analytic review of cognition and sport expertise. Applied Cognitive Psychology, 24(6), 812 – 826.

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]

۲۵. هادیزاده‌مقدم، اکرم، (۱۳۸۷)، بررسی رابطه بین سبک‌های عمومی تصمیم‌گیری مدیران در سازمان‌های دولتی، نشریه مدیریت دولتی، دوره ۱، شماره ۱، ص ۱۳۸-۱۲۳.

۲۶. نوذری، ولی و بوستانی، محمدحسن، (۱۳۹۳)، ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و تحلیل‌رفتگی و رضایتمندی بازیکنان لیگ‌های برتر بسکتبال مردان و زنان، مطالعات مبانی مدیریت در ورزش. سال اول، شماره ۱، صص ۳۸-۳۱.

۲۷. حیدری حسین، (۱۳۹۲)، ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان مدارس والیبال شهر قم و کارآیی مربیگری آنها، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی.

28. Scott, S.G., & Bruce, R.A. (1995). Decision-making style: the development and assessment of a new measure. Educational and Psychological Measures. 55(5), 818-831.
29. Trout, D. K. (2009). Learning Strategy Preferences. Decision- making Style. Ways of Knowing. And Cultural Awareness of the National Academic Advising Association. Submitted to the Faculty of the Graduate College of Oklahoma State University in partial fulfillment of the requirements for the Degree of doctor of education.

[Downloaded from ndea10.khu.ac.ir on 2026-11-04]

[DOI: 10.29252/JRSM.8.15.29]